

Efni: Umsögn um frumvarp um breytingu á lögum um háskóla og lögum um opinbera háskóla (Þingskjal 898 — 536. mál).

Samantekt á meginatriðum

Háskóli Íslands telur mikilvægt að efla starfsnám í landinu. Skólinn telur á hinn bóginn rétt að skoða aðrar leiðir til að efla slíkt nám en að opna ákvæði um almenn inntökuskilyrði í lögum um háskóla og þrengja síðan eftir atvikum inntökuskilyrði hvers háskóla fyrir sig. Hætt er við að slíkt valdi misskilningi og óþarfa erfiðleikum í samskiptum háskóla annars vegar og nemenda og framhaldsskóla hins vegar.

Almennt telur Háskólinn afar óráðlegt að gera minni kröfur um bóklegan undirbúning nemenda fyrir háskólanám en nú er gert. Umræðan innan Háskóla Íslands hefur á undanförmum árum snúist um það hvort og hvernig bæta megi bóklegan undirbúning framhaldsskólanema sem hyggja á háskólanám, en alls ekki að draga enn frekar úr þeim kröfum.

Þá hefur Ísland gert samninga við önnur lönd um gagnkvæma viðurkenningu náms og kann grundvallarbreyting á ákvæði laga um þau próf sem veita almennan aðgang að háskólum að setja það samstarf í uppnám. Háskólinn telur ráðlegra að gera greinarmun á lokaprófum sem veita almennan aðgang að háskólanámi, stúdentsprófi, og prófum sem veita afmarkaðan aðgang, önnur lokapróf á 3. hæfniprepi, að því gefnu að í þeim felist nægilegur undirbúningur í íslensku og ensku.

Af framangreindum ástæðum er Háskóli Íslands ekki hlynntur því að þetta frumvarp um breytingu á lögum um háskóla og opinbera háskóla verði að lögum. Afstaða Háskólans er rökstudd frekar að neðan.

Inngangur

Háskóli Íslands telur brýnt að umræða skuli tekin um inntökuskilyrði háskóla því lagaákvæði sem gilda um undirbúning nemenda fyrir háskólanám og inntöku þeirra í háskóla þurfa að vera skýr. Grunnforsendan er að nemendur sem heimilað er að hefja háskólanám hafi aflað sér fullnægjandi undirbúnings til að geta tekist á við háskólanám með viðunandi árangri.

Undanfarin ár hefur Háskóli Íslands átt óformlegar viðræður við mennta- og menningarmálaráðuneytið og skólastjórnendur framhaldsskóla. Á þeim fundum hefur Háskólinn ítrekað viðrað þær áhyggjur sínar að stúdentsprófið, eins og það er skilgreint í dag, tryggi ekki nægilega undirbúning nemenda fyrir háskólanám. Einstakir kennarar og deildir Háskólans hafa líst áhyggjum yfir að nemendur komi í auknum mæli illa undirbúnir til náms þó svo þeir hafi lokið stúdentsprófi. Vegna þessa hafa stjórnendur skólans haft áhyggjur af því að þetta kunni með tímanum að leiða til minni gæða háskólanáms hér og því leitað til ráðuneytisins með hugmyndir um með hvaða hætti megi tryggja betur undirbúning nemenda. Að mati Háskólans skýtur skökku við að nú er lagt til að draga verulega úr formlegum kröfum um bóklegan undirbúning í stað þess að bregðast við þeim vanda sem uppi er.

Samkvæmt 18. gr. laga um framhaldsskóla (92/2008) skal stúdentsprófið miða að því markmiði að búa nemendur undir nám á háskólastigi. Við mat á námsbrautarlýsingum skal vera tryggt að prófið uppfylli almennar kröfur háskóla um undirbúning fyrir nám á háskólastigi. Auk þess er kveðið á um það í lögnum að í kjarna stúdentsprófa skuli vera a.m.k. 45 framhaldsskóla einingar (feiningar) í íslensku, ensku og stærðfræði. Þó svo að kveðið sé á um það í ofangreindri grein að þess skuli gætt að prófin uppfylli almennar kröfur háskóla um undirbúning, þá var opinberu háskólunum á sama tíma, samkvæmt lögum um opinbera háskóla (85/2008), óheimilt að setja fram almennar kröfur. Háskóli Íslands brást við með því að hver deild skólans setti fram viðmið um æskilegan undirbúning nemenda, og lagði síðan til við ráðuneytið að

stúdentsprófsbrautir sem veita eigi almennan aðgang að háskólanámi á Íslandi (og þar með einnig að háskólanámi í nágrannalöndum okkar) innihaldi a.m.k. 85 til 100 feininga almennan kjarna í íslensku, ensku, stærðfræði, sögu, raungreinum og félagsgreinum í stað þess 45 feininga kjarna í íslensku, ensku og stærðfræði sem krafist er í dag.

Tillagan í frumvarpinu

Í frumvarpinu er lagt til að önnur próf á 3. hæfniprepi en stúdentspróf veiti almennt sama aðgang að háskólanámi og stúdentspróf. Í lögum um framhaldsskóla er þó einungis kveðið á um að nám til stúdentsprófs skuli taka mið af þörfum nemenda sem hyggja á háskólanám. Í lögnum er ekki gerð krafa um að aðrar námsbrautir á þriðja hæfniprepi skuli búa nemendur undir háskólanám. Í frumvarpinu er því lagt til að próf sem ekki miða að því að búa nemendur undir nám við háskóla veiti samt sem áður almennan aðgang að háskólum.

Ef staðfestar námsbrautir á þriðja hæfniprepi, aðrar en námsbrautir til stúdentsprófs, eru skoðaðar kemur í ljós að feiningar í ofangreindum kjarnagreinum (í íslensku, ensku og stærðfræði) eru allt frá 0 til vel rúmlega 45. Sveinspróf, sem dæmi, virðist almennt innihalda 5 feiningar í íslensku, ensku og stærðfræði (á öðru hæfniprepi). Þetta felur að mati Háskóla Íslands alls ekki í sér nægilegan undirbúning fyrir nám á háskólastigi. Að mati Háskóla Íslands þarf undirbúningur nemenda sem hyggjast hefja nám við háskóla að vera að lágmarki 20 feiningar í ensku og íslensku (þar af 10 í hvorri grein) á þriðja hæfniprepi. Það er ljóst að námsbrautir á þriðja þrepi með 5 feiningar í íslensku og ensku eru langt frá því að teljast nægilegur undirbúningur fyrir nám við háskóla. Þar fyrir utan telur Háskóli Íslands æskilegt, eins og áður kom fram, að í kjarna námsbrauta sem veita eiga almennan aðgang að háskólanámi séu einnig feiningar í stærðfræði, sögu, raungreinum og félagsgreinum (samtals a.m.k. 85-100 feiningar í kjarna). Það skal tekið fram að menntamálayfirvöld gera ekki kröfu um ensku á þriðja hæfniprepi í kjarna stúdentsprófa. Háskóli Íslands telur hins vegar afar brýnt að það sé gert.

Í ljósi þess að um það bil 90% námsefnis á háskólastigi er á ensku er afar brýnt að nemendur komi með staðgóðan undirbúning í ensku til námsins. Rannsóknir á stöðu ensku á Íslandi gefa vísbendingar um að um þriðjungur þeirra nemenda sem lokið hafa stúdentsprófi eigi í erfiðleikum með að skilja námsbækur á ensku í háskólanámi sínu (Anna Jeeves, 2010; Birna Arnbjörnsdóttir og Hafdís Ingvarsdóttir, 2010). Það er vert að ítreka að um er að ræða stúdenta sem þegar höfðu lokið stúdentsprófi í ensku samkvæmt eldri námskrá. Ætla má að vandi hinna, þeirra sem einungis hafa lokið 5 feiningum á öðru hæfniprepi, sé umtalsvert alvarlegri.

Ef þær 77 staðfestu námsbrautir – með námslok á þriðja hæfniprepi, aðrar en brautir til stúdentsprófs – eru skoðaðar, kemur í ljós að 9 (12%) þeirra eru ekki með kröfu um neina íslensku eða ensku, 48 (62%) eru með kröfu um 5 feiningar í hvorri grein á öðru hæfniprepi, og 13 (17%) eru með kröfu um 10 feiningar í hvoru máli á öðru hæfniprepi. Einungis 4 af þessum 77 námsbrautum, eða 5% þeirra, gera kröfu um íslensku og ensku á öðru og þriðja hæfniprepi.

Tafla sem sýnir fjölda samþykktra námsbrauta á 3. hæfniprepi, aðrar en stúdentsprófsbrautir, flokkaðar eftir fjölda feininga og hæfniprepi sem krafist er í þeim í íslensku og ensku.

Fjöldi námsbrauta	Fjöldi feininga í íslensku og ensku	Skipting milli íslensku/ensku	Þar af feiningar á hæfniprepi þrjú
9	0	0/0	0
48	10	5/5	0
1	12	5/7	0
2	15	10/5	0
13	20	10/10	0
5	25	10/15	0/5
1	30	15/15	5/5
2	35	20/15	10/5
1	49	20/29	10/19

Í dag stendur nemendum með önnur lokapróf af þriðja hæfniprepi en stúdentspróf til boða viðbótarnám til stúdentsprófs. Viðbótarnámið tryggir þessum nemendum lágmarkskjarna stúdentsprófsins, þ.e. 45 feiningar í íslensku, ensku og stærðfræði. Ef þetta frumvarp verður að lögum verður ekki betur séð en verið sé að senda nemendum þau skilaboð að viðbótarnámið sé almennt óþarft, nemendurnir geti eins vel hafið nám við háskóla strax að loknu starfsnámsprófi sínu. Slík skilaboð eru enginn greiði við nemendur og það er ábyrgðarhluti að senda þau til nemenda sem hyggjast hefja háskólanám. Þá kann frumvarpið einnig að hafa þau áhrif að efasemdir um gildi bóknáms vakni hjá nemendum sem hyggjast leggja leið sína í háskólanám. Nemendur munu spyrja sig hvers vegna þeir eigi að leggja á sig bóknámið ef fá má sömu réttindi til háskólanáms eftir starfsnám.

Með staðfastri áherslu á bóknám er Háskólinn alls ekki að gera lítið úr námi í iðn-, list- og tæknigreinum, heldur er verið að leitast við að tryggja að þeir nemendur sem hefja háskólanám hafi fengið nægan undirbúning til þess að takast á við krefjandi háskólanám. Að mati Háskólans hefur ávallt komið til greina að nemendur með önnur próf en stúdentspróf hefji nám við skólann búi þeir að þeim undirbúningi sem nauðsynlegur er talinn til námsins. Þannig hafa verkfræðideildir skólans um árabíl talið fjórða stigs próf í vélstjórn uppfylla inntökuskilyrði sín, en þar ljúka nemendur a.m.k. 60 feiningum í íslensku, ensku og stærðfræði á öðru og þriðja hæfniprepi, auk feininga í raungreinum. Það er eitt að opna fyrir takmarkaðan aðgang þegar fyrir liggur að viðkomandi námsbraut getur veitt nægjanlegan undirbúning fyrir nám í ákveðnum greinum á háskólastigi, en annað og alvarlegra ef aðgangurinn er galopnaður án nokkurs tillits til þess undirbúnings sem felst í framhaldsskólanáminu.

Námsframvinda og gæði náms

Almenn inntökuskilyrði í háskóla þurfa að tryggja að nám sem veitir almennan aðgang að háskólum innihaldi sameiginlegan kjarna sem undirbúi nemendur fyrir nám á hvaða fræðasviði sem er. Enn meiri þörf er á slíkum undirbúningi í dag þegar lögð er aukin áhersla á þverfræðilega nálgun og sveigjanleika vinnuafis. Gæði náms felast meðal annars í því að viðmið og skipulag styðji við námsframvindu og tækifæri nemenda til að nýta sér fjölbreytt námsframboð innan háskóla.

Reynsla Háskóla Íslands og annarra háskóla sýnir að umtalsverður kostnaður getur falist í því að hleypha nemendum í nám sem þeir eru ekki nægilega undirbúnir fyrir. Það er hætt við að námsvinnan og stuðningsþjónustan snúist að miklu leyti um þarfir þessara nemenda á kostnað

hinna sem komu vel undirbúnir til náms. Í sumum tilvikum getur þetta komið niður á þeim námskröfum sem gerðar eru í námskeiðum og í öðrum tilvikum getur það dregið úr gæðum námsins hjá þeim nemendum sem mæta vel undirbúnir til náms. Þá getur það reynst nemendum ákaflega erfitt andlega ef þeir hefja illa undirbúnir nám sem þeir ráða ekki við.

Alþjóðlegt samhengi

Þá er rétt að vekja athygli á að í 1. mgr. 19. gr. laga um háskóla er kveðið á um að tryggt skuli að inntökuskilyrði í háskóla og námskröfur svari jafnan til þess sem krafist er í viðurkenndum háskólum á sambærilegu sviði erlendis. Að mati Háskóla Íslands er mikilvægt að menntamálayfirvöld hafi þetta í huga við orðalag ákvæða í lögum um inntökuskilyrði háskóla og við framsetningu reglna um inntak þeirra prófa sem veita eiga aðgang að háskólanámi. Í því samhengi er Ísland ekki eyland. Þannig er mikilvægt að löggjafinn og menntamálayfirvöld hafi til hliðsjónar þau lög og þær reglur sem gilda um inntökuskilyrði og undirbúningsnám nemenda í nágrannalöndum okkar, ekki síst vegna þess að íslensk stjórnvöld hafa í áranna rás gert samninga við nágrannalönd sín, einkum hin Norðurlöndin, um gagnkvæmt mat á námi. Samkvæmt þessum samningum eiga íslensk próf, sem veita almennan aðgang að háskólum hér, einnig að veita aðgang að háskólum í hinum löndunum. Það skal tekið fram að nemendum sem einungis hafa lokið 5 feiningum í móðurmáli og 5 feiningum í ensku stendur hvergi til boða í hinum aðildarlöndum samninganna að hefja nám á háskólastigi.

Í nágrannalöndum okkar er gerður greinamunur á annars vegar almennum aðgangi að háskólanámi og hins vegar takmörkuðum aðgangi. Til þess að próf úr framhaldsskóla veiti almennan aðgang að námi í háskóla þarf námið að innihalda ákveðinn sameiginlegan kjarna sem samanstendur af móðurmáli, ensku, stærðfræði, sögu, raungreinum og félagsgreinum, og í sumum tilvikum þriðja tungumáli. Próf úr framhaldsskólum sem ekki innihalda þennan almenna kjarna geta veitt takmarkaðan aðgang að háskólum í nágrannalöndum okkar, þ.e. aðgang að frekara námi á sama fræðasviði, og þá gjarnan í starfstengt háskólanám, en þó að því gefnu að undirbúningur í móðurmáli og ensku sé fullnægjandi.

Þegar gengið var frá samningum (norrænum og evrópskum) um gagnkvæmt mat á námi milli landanna innihéldu þau próf á Íslandi sem veittu almennan aðgang að háskólanámi þennan umrædda kjarna (sem nam samkvæmt Aðalnámskrá framhaldsskóla 1999 samtals 168 feiningum af 240 til stúdentsprófs af bóknámsbraut). Með þeim breytingum sem átt hafa sér stað á námi við framhaldsskóla á Íslandi með innleiðingu aðalnámskrár framhaldsskóla frá 2011 hefur þetta breyst til muna. Nú tryggir kjarni stúdentsprófsbrauta einungis 55 feingar af 200. Ekki er því lengur tryggt að íslenska stúdentsprófið innihaldi þann almenna kjarna sem talinn er nauðsynlegur til almenns aðgangs að háskólanámi í þeim löndum sem við viljum bera okkur saman við. Verði frumvarpið að lögum er engin trygging fyrir bóknámskjarna í þeim prófum sem veita almennan aðgang að háskólanámi, því með því má segja að fallið sé frá lágmarkskröfu um undirbúning nemenda í íslensku og ensku.

Tafla yfir þróun fjölda feininga í lágmarks bóknámskjarna prófa sem veita almennan aðgang að háskólanámi á Íslandi ásamt tillögu HÍ að bóknámskjarna prófa sem veita almennan aðgang:

Bóknámsstúdentspróf 1999-2011	Viðbótar- og starfsnámsstúdentspróf 1999-2011	Stúdentspróf frá 2011	Tillaga HÍ að bóknámskjarna	2021 ef frumvarp verður samþykkt
168	73	55	85-100	0

Verði þetta frumvarp lögfest má segja að löggjafinn gangi þvert á þá kröfu sem hann sjálfur gerir til íslenskra háskóla í lögum um háskóla, þ.e. að þeir tryggi að "...inntökuskilyrði í háskóla og námskröfur svari jafnan til þess sem krafist er í viðurkenndum háskólum á sambærilegu sviði erlendis." Slík afstaða eykur enn á þann vanda sem erlendir háskólar og matsaðilar standa frammi fyrir vegna prófa frá Íslandi, en þær breytingar sem gerðar hafa verið á stúdentsprófinu (sjá töflu hér að ofan) hafa þegar valdið þessum aðilum nokkrum vanda. Þá er hætt við að þessi breyting geti jafnframt dregið úr trúverðugleika hins íslenska menntakerfis gagnvart öðrum þjóðum.

Lokaorð um aðferðafræði

Háskólinn hefur eins og áður sagði efasemdir um þá aðferðafræði sem hér virðist fylgt, að löggjafinn opni aðgang að háskólanámi með þeim hætti sem til er lagt, en geri síðan ráð fyrir að háskólarnir eða háskóladeildir þeirra takmarki aðgang. Þetta kann að vekja upp væntingar sem ekki er innistæða fyrir. Eðlilegra er að meginreglan sé orðuð í lögnum (krafan um stúdentspróf, jafnvel með 85-100 feininga kjarna) og rýmri heimildir til inntöku komi í undanþáguákvæðum eða nánari ákvæðum, t.d. er varðar inntöku í fagháskólanám. Einnig mætti hugsa sér að breyta ekki núverandi orðalagi en bæta við að „önnur lokapróf á 3. hæfniprepi geti veitt takmarkaðan aðgang að háskólanámi samkvæmt nánari ákvörðun einstakra háskóla.“

Að lokum er rétt að hafa í huga að stór hluti nemenda framhaldsskóla gerir sér ekki grein fyrir hvort, og þá í hvaða nám þeir vilja fara í á háskólastigi, og þó þeir hafi myndað sér í framhaldsskóla ákveðnar skoðanir á því í hvaða nám þeir vilja fara á háskólastigi þá breytast þær oft þegar á hólminn er komið. Það er því mikilvægt að bjóða upp á bóknámsbrautir sem veita nemendum góðan almennan undirbúning þannig að þeir geti tekist á við nánast hvaða nám sem er á háskólastigi, en einnig er mikilvægt að bjóða upp á almennt viðbótarnám fyrir nemendur sem hafa lokið starfsnámsbrautum þannig að þeim standi sömu valkostir til boða. Þá þarf einnig að tryggja að nægur undirbúningur sé í ákveðnum undirstöðugreinum í starfsnáminu ef það á að veita afmarkaðan aðgang að háskólanámi. Hafa ber í huga að engum nemanda er greiði gerður að segja honum að hann geti hafið nám í háskóla ef undirbúningur hans er ófullnægjandi. Það er á ábyrgð menntamálayfirvalda að tryggja með námskrám framhaldsskóla að þau próf á framhaldsskólastigi sem veita aðgang að námi á háskólastigi veiti nemendum nægan undirbúning til þess að takast á við námið, og í þeim efnum verður ráðuneytið, og löggjafinn, að horfa til þess sem gert er í nágrannalöndum okkar sem við höfum gert samninga við um gagnkvæma viðurkenningu náms.

Möguleg viðbrögð Háskóla Íslands ef þessi breyting verður lögfest

Á undanförunum vikum hefur kennslusvið Háskólans fundað með stjórnnum allra 5 fræðasviða skólans til að ræða fyrirhugaðar lagabreytingar. Sameiginlegt er með öllum fræðasviðum að

Þau hafa áhyggjur af tillögunum sem settar eru fram í frumvarpinu. Afstaða fræðasviðanna er að brýnna sé að tryggja betur undirbúning nemenda frekar en að draga úr honum. Einnig hafa verið rædd viðbrögð við lögnum innan fræðasviðanna. Þar hefur einkum verið rætt um þrenns konar viðbrögð, þótt ekkert hafi verið ákveðið þar um: 1) Að taka upp almenn inntökupróf inn í Háskólann; 2) að herða inntökukröfur frá því sem nú er (að gera ríkari kröfur um feiningar í kjarna stúdentsprófa); 3) að Háskólinn bæti mögulega við einu ári í almennu undirbúningsnámi (þar með væri Háskólinn e.t.v. farinn að sinna kennslu á framhaldsskólastigi). Einnig hefur verið rætt um hvaða kröfur mætti gera um aukið bóknám til þeirra sem útskrifast með önnur próf á þriðja þrepi framhaldsskólans. Þótt þessi umræða sé á frumstigi, og engar ákvarðanir hafi verið teknar, lýsir hún áhyggjum fræðasviða Háskólans af breytingunum sem felast í frumvarpinu.

Rökstuðningur í greinargerð

Í greinargerð frumvarpsins kemur fram að erfitt sé að skilgreina stúdentspróf sem aðalskilyrði háskólanáms til fyrstu háskólagráðu þar sem svo miklar breytingar hafi orðið á stúdentsprófinu, þ.e. að stúdentsprófin séu orðin fjölbreytt og ólík að efni og innihaldi. Það er vissulega rétt að stúdentsprófin eru orðin fjölbreytt, en þó er sá reginmunur á stúdentsprófum annars vegar og öðrum prófum á þriðja hæfniprepi hins vegar að í stúdentsprófunum er gerð krafa um a.m.k. 45 feininga kjarna í íslensku, ensku og stærðfræði, sem ekki er gerð gagnvart hinum prófunum. Hugsanlega finnst höfundum frumvarpsins þessi munur óverulegur. Háskóli Íslands, eins og að ofan greinir, er ekki á sama máli. Vissulega er 45 feininga kjarninn of lítill, og hann mætti auka, en það þýðir samt ekki að hann skipti ekki máli. Mikilvægt er að standa vörð um kjarna hins íslenska stúdentsprófs og efla hann eftir því sem kostur er.

Þá á frumvarpið, verði það að lögum, að hvetja háskóla til að móta skýr aðgangsviðmið fyrir nám í einstökum deildum svo nemendur geti skipulagt nám sitt til samræmis við kröfur háskóla. Í þessu samhengi er mikilvægt að átta sig á því að aðgangsviðmið og inntökukröfur eru ekki einn og sami hluturinn. Deildir Háskóla Íslands hafa t.d. mótað skýr aðgangsviðmið, en við staðfestingu námsbrauta til stúdentsprófs hafa menntamálayfirvöld ekki tekið neitt tillit til þessara viðmiða af því að þau eru ekki inntökukröfur. Ef menntamálayfirvöld telja að aðgangsviðmið deilda háskólanna, eða inntökukröfur þeirra, séu ekki nógu skýrar, er rétt að bregðast við því, í stað þess að draga verulega úr inntökukröfum.

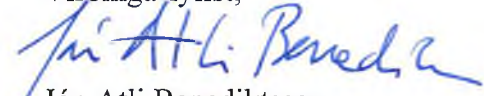
Þá kemur fram í greinargerðinni að þrátt fyrir þróunarverkefni sem hrint var af stað 2016 um fagháskólanám hafi ekki allir nemendur sem lokið hafa framhaldsskólanámi átt greiðan aðgang að háskólanámi. Tiltaka höfundar greinargerðarinnar sérstaklega starfsnámsnemendur sem að þeirra mati hafi aflað sér nægilegs undirbúnings til þess að geta stundað nám á háskólastigi. Af þessu má ráða að þótt höfundar greinargerðarinnar leggi til að öll lokapróf á þriðja hæfniprepi veiti aðgang að háskólanámi, þá geri þeir sér samt sem áður grein fyrir því að þeir sem hafa lokið prófum á þriðja hæfniprepi kunni ekki allir að hafa aflað sér nægilegs undirbúnings til þess að takast á við námið. Háskóli Íslands hefur ítrekað bent á að gera megi greinarmun á lokaprófum sem veita almennan aðgang að háskólanámi, stúdentsprófi, og prófum sem geta veitt afmarkaðan aðgang, önnur lokapróf á 3. hæfniprepi, að því gefnu að í þeim felist nægilegur undirbúningur í íslensku og ensku. Slík leið sé ráðlegri en sú sem lögð er til í frumvarpinu,

Að lokum

Að lokum skal bent á að niðurfelling orðanna „öðru jafngildu prófi“ getur bent til þess að löggjafinn vilji herða inntökuskilyrðin þegar kemur að öðrum prófum en stúdentsprófum og lokaprófum af þriðja þrepi og loka t.d. á þau erlendu próf sem talin hafa verið jafngild

stúdentsprófinu. Þessi breyting kann því að ganga gegn þeim alþjóðlegu skuldbindingum um gagnkvæman aðgang að námi sem Ísland er aðili að.

Virðingarfyllst,

Jón Atli Benediktsson
rektor Háskóla Íslands